

"KELEIVIS"
PARANKILUSIAS DARBO ŽMONIŲ
LAIFRAŠTIS, LEIDŽIAMAS
J. G. GEGUŽIS ir DRAUG.
BOSTON, MASS.

KAINA METAMS:
Amerikoje \$1.50
Kitose šalyse (už ribežiuose) . . . 1.75

PUSEI METŲ:
Amerikoje 75 c.
Kitose šalyse \$1.00

Kreipiantis su kokiais nors reikalais
"KELEIVIS" reikalauja arba užsimoka
už laikraštį, visados reikia teip adresuoti:

"KELEIVIS"
28 Broadway, S. BOSTON, MASS.

KELEIVIS

"KELEIVIS"
LITHUANIAN WEEKLY
— published by —
J. G. GEGUŽIS & CO.
every Thursday in BOSTON, MASS.
Represents over 4,000 Lithuanians in the
city of Boston, 50,000 in New England
and about 400,000 in United States.

The best Advertising Medium. Except
all kinds of Job and Book Printing.

Translating and Printing in all
Modern Languages.

All Communications should be addressed:
"KELEIVIS"
28 Broadway, S. BOSTON, MASS.

No. 13

Boston, Mass., 31 Kovo March 1910 m.

Metas VI

VISOKIOS ŽINIOS IŠ RUSIJOS.

Naujas dumos pirmininkas.

Peterburgas, 22 kovo. — Atsisakius dumos pirmininkui Chomiakovui nuo pirminkavimo, jo vieton išrinkta Aleksandras Gučkov, spalielis.

Carukas pabėgo.

Peterburgas, kovo 26 d. — Busimas Rusijos sosto valdovas, neturintis da pilnų šešių metų carukas, niekam nežinant pabėgo pereinioj savaitės iš namų. Caruką paviliojo jūrės. Jis pasiryžo tapti jureiviu. Po visą Rusiją išsiuntinėta telegramus ir ant galo mažas Alioša tapo sugautas ant kelio apie 3 mylias atstu nuo Carskoje Selo.

Blogi laikai.

Liepojuje paskutiniuoju laiku ne tik kad sumažėjo darbai, bet ir užmokestį visur mažina, o darbo diena ilgina. Veliu fabrikoj, kuri dabar nedirba, išskiriant du skyrius, numažino kainas mažne kiekviename skyriuje. O darbo dieną dieniniams darbininkams padidino. Nuo streiku ikišiol pietums buvo skiriamas pusantros valandos ir šeštadieniais tiktai tedirbdavo lig 3 valandų po pietų. Dabar gi pietums tebus tiktai valanda, o šeštadieniais dirbs iki 6 valandų vakaro. Plutono (frankų) fabrikoj irgi numažino kainas mažne iki pusės. Blogi užstojo laikai.

Užmuše viršininką.

Iš Erivanės (Užkaukazėje) telegrafas praneša, kad vietinės žandarų valdybos padėjėjas rotmistras likęs gatvėje sušaudytas kokių užpuolikų.

Subadė policistą.

Varšavoje vienas žydas subadė policistą peiliu. Badytoją suėmė.

Senovės mylėtojai.

Kijevė liko isteigta draugija, kurios tikslas įieškoti ir saugoti nuo nykimo arba naikimo senovės paminklai: senovės pilių griuvėsiai, iškasmieji iš žemės įvairūs senovės išdirbimai ir tt.

Užmuše du policistus.

Karačane (Voronėžio gub.) sodiečiai susivaidijo su atvykusia sodžiūn policija — uradniku ir sargybiniu ir abudu užmušė. 20 vyrų jau suimta.

Rašytojų susivaižavimas.

Peterburge vėl yra ketama sušaukti rašytojų susivaižavimas. Sumanytojai pirmiausiai per provincijų laikraščius paduos visos Rusijos rašytojams paklausimus, ar geistinas dabar būtų rašytojų susivaižavimas. Jeigu bus daug pritariantių balsų tai bus pradėta rūpintis šio sumanymo įvykimu.

Ir intendantai ketina Peterburge netrukus daryti savo susivaižavimą.

Nudurė pulkininką.
Gardine kareivis į ciliu perdurė savo pulkininką. Tai koks revoliucionierius!

Gaisras.

Peterburge Zelenino gatvėje užsidegė penktasis namų augstas kame gyveno daugiausiai mokinių. Du berniuku nutroško dūmuose, du šoko per langą ir sutiško, tris be sąmonės nugabeno ligonbutin.

Kruvina tragedija vagone.

Iš Mogiliovo praneša, jog, bėgant traukiniui, arestantų vagone, kame buvo gabenama 12 katorgiečių ir du šiaip suimty, gabenamieji staiga užputė žiburį, užpuolė ant konvojaus kareivio, kurs buvo vagone, atėmė iš jo revolverį ir šovė į jį. Šaudymą išgirdo stovintieji už durų kareiviai, puolėsi į vagoną ir ėmė šaudyti į gabenamuosius. Vienas nušautas negyvai ir 10 sužeistų. Iš kareivių du liko pašautu.

Žemės drebejimas.

Tiflise ir apylinkėse pereiną trečiadienį buvo juntama žemės drebejimas. Namuose krutėjo rakankai ir skambėjo indai. Karaklio stoties trobesys nuo žemės drebejimo stipriai sukuižo; ir kitų trobesių sienos suskirdo.

Užpuolimas.

Tarp Germanovskos ir Vasilkovo (Kijevė g.) du plėšiku užpuolė ant pačtos vežimo, vežėją sunkiai sužeidė, patolijoną užmušė ir pagrobė 5,400 rublių.

Da vienu tikėjimu bus daugiau.

Tverius. — Karčevos apskrityje atsirado nauja atskala. Tie atskalaunai meldžiasi pasislėpę, kunigystės ir moterystės nepripažįsta, vaikų nekrikštija; augina juos ir maitina bendrai iš bendro turto. Platinimu tos atskalos užsimanti viena turtinga maskvietė.

Sventvagystė.

Susekė kad Peterburge iš Petro bei Pavilo cerkvės vogta ir pardavinėta sidabriniai vainikai. Pavogtų vainikų dalių rado kai kuriuose brangenybių magazinuose. Mato ma, jie supirkinėjo jas iš vagilių. Magazinų savininkus patraukė atsakomybėn.

Lenktynės ore.

Lakiojamosios lenktynės Peterburge bus gegužės mėnesyje. Lenktynės bus tarpautinės, vadinas, jose dalyvaus ir svetimų šalių lakiotalai su savais lektuvais. Rusų laikraščiai temini tiktai apie pirktus iš užsienio savo lektuvus, kurie ketina dalyvauti lenktynėse.

Pasmerkė social-revoliucionierius

Voronėje 16 įpatų už priklausymą prie social-revoliucionistų partijos pasmerkta katorgon nuo 2 iki 15 metų; 6 vylika įpatų ištremta.

Triukšmas dūmoj.

Peterburgas. — Kovo 16 d. Puriškevičius iškoliojo vieną studentę visūbiauraisiais žodžiais, kokius tik jo juodašimtiška burna gali išprodukuoti. Dūmoj pakilo neapsakomas triukšmas. Kairieji pradėjo protestuoti, o juodašimčiai savo vadą ginti. Minėtoji studentė yra Peterburgo universiteto studentų tarybos sąnare ir už jos apšmeižimą studentų taryba nutarė pašaukti Puriškevičių į dvikovą ir traukė liosus, kas turės su juo muštis. Iš prieštasties to triukšmo, Chomiakovas atsisakė nuo pirminkystės.

Patždystės manija tarp rusų inteligentijos.

Peterburgas. — Rusijos inteligentiškoji jaunuomenė kas kartat vis daugiau pradeda užsikresti kokia tai patždystės manija. Ypač atkreipė į tai visuomenės atidą nusizudymas užpereinioj savaitę trijų jaunų mergaičių, iš kurių viena buvo milijoniere.

Jos visos trys suėjo ir, paskambinus vienai Chopino „Laidotuvių maršą“, išgėrė nuodus ir mirė. Jos paliko laikus, kuriuose sako, kad per daug nusibodo joms gyvenimas.

Tą pačią dieną praneša, kad da penkiolika patždystėjų buvo papildyta ir tai daugiausiai tarpe jaunų inteligentų. Nors Rusijos įstatymai baudžia už pasikesinimą ir ant sovo gyvasties, vienok keli valstybės tarybos nariai padavė proektą, kad tuos įstatymus panaikinti, motivuodami, kad žmogaus gyvastis yra jo privatiška savastis ir jis gali su ja elgtis, kaip patinka.

Už kepurę

Vologdos gubernatorius Chvostovas paliepė uždaryti 1 mėn. kalėjiman inžinierių Skrabina už tai, kad šis, sutikęs buri juodašimčių su vėliava nusiemė kepurę. Mat gubernatorius atrado tame inžinieriaus nenusižemiame demonstracija. Inžinierius ant gubernatoriaus pasiskundė senatui. Pirmasis senato departamentas pripažino gubernatoriaus pasiėgimą neteisingu ir paliepė atimainyti. Vienok už gubernatorių užsistojo vidaus dalykų ministeris. Dabar tą skundą peržiūrėjo visas senatas ir beveik dviem trečdaliais balsų visgi nutarė, kad gubernatorius pasiėgė neteisingai.

Mirtis už nežinojimą kalbos.

Atstovas Bulota gavo žinią, kad ant Kaukazo teismas nutiesė kelis žmones pakarti. Tie žmonės rusų kalbos nemokėjo ir teismo nutarimo nesuprato; o nesijauzdami, kad gali teip nutiesti, visai nei nesirūpino paduoti kasaciją. Sužinojo apie savo likimą tik tada, kada jau užnerė ant kaklo virvę ir ėmė traukti. O gal dar ir tada mislijo, kad tik baikos. ?

ŽINIOS VISUR.

Kunigaikščio Ito užmušėjas ruzūdytas.

Charbinas, Mandžurija. — Inchan Angan; korejetis šovinistas, kuris 26 spalio pereiną rudenį užmušė japonų kunigaikštį Ito, 25 kovo Port Arthur'e liko nužudytas.

Vėl nelaimė Italijoj.

Catanija, Sicilija. — Raudona ugninė upė, kuri pasidarė iš besiveržiančios iš Etnos kalno lavos, sunaikino jau keliolika kaimų ir plaukia Catanijos miesto link, kur 150 000 gyventojų nusiminė laukia tokio likimo, kokis sutiko miestą Pompeii.

Kovo 25 d. praneša, kad ties Rimazi ir San Leo praežuvo 80 kareivių ir sužeista daug žmonių, kada minėtas vietas pasiekė lava.

Kaimas Nidolo liko visiškai ugnine masa užlietas ir pavirto į pelenus. Iš kaimo Borello, kurį laukė tokis pat likimas, tą pačią dieną išsišėdino visi gyventojai. Casasa Del Bosco tapo visiškai nušluotas nuo žemės paviršiaus, o daugelis miestelių ir kaimų randasi ant kelio, kuriu plaukia įkaitusi lava.

Penki tukstančiai suvėsum žmonių liko be pastogės. Jų namai arba sunaikinti, arba turėjo apieisti, artinančios ugninei upei.

Bėgyje 24 valandų liko nušlota nuo žemlapio keliolika kaimų ir viensėdžių, o tukstančiai akru derlingos žemės pavirioj ruktančius tyrus, užlietus ištrupusia masa, kuri veržiasi iš daugelio gunduočių.

Nuolatinis dundėjimas, kuris pranašavo išsiveržimą, dabar da daugiau pasidino ir tankiai pradeda drebėti žemė.

Dumų debesiai laiko apdengė visą rytų Siciliją ir toli traukiasi ant jurių. Nakties laiku per šimtus mylių matyt, kaip uždamos lėkia į padanges liepsnos stulpai. Su liepsna lėkia dideli akmenys, uolos skeveldros ir krinta aplinkui kaip kruša.

Popiežiaus politika.

Neseniai popiežius apskelbė vyskupams įsakymą, kad nuo šio laiko visi Romos katalikų vyskupai kas penkeri metai turi atvykti Romon ir su smulkmenomis išduoti iš savo vyskupijos raportus, būtent: kaip stovi katalikų tikėjimas, kaip stovi katalikų tikėjimo reikalai, kiek yra „gerų“ ir kiek „negerų“ kunigų, ar daug privo „bedievių“ ir kokią jie turi įtaką ant tikinčiųjų, ar skaito žmonės masoniskus raštus, ar platinas tarpe katalikų socializmas, kokių daugiausiai steigiamos mokyklų ir kokių daugiausiai jaunuomenė lanko ir tt.

Mat paskutiniaisiais metais visur prasidėjo kova su tikėjimu ir bažnyčios pamatai ėmė trupėti. Tas popiežių labai nugalzdino. Jis nori išstiegti, kur daugiausiai platinas „bedievybė“, kad sustiprint tenai misiją. Politikieris!

IS AMERIKOS.

Suvienytų Amerikos Valstijų Prezidento pranešimas.

Kadangi pagal Korgeso Akta, patvirtintą liepos (July) 2, 1909m., tryliktasis dešimtmėtinis cenzas Suvienytų Valstijų turi būti padarytas 1910 m.,

Kadangi teisingas suskaičymas gyventojų kiekvienoje dešimtyje metų yra reikalaujamas Suvienytų Valstijų Konstitucijos apsprendimui atstovavimo įvairių Valstijų Atstovų Name, ir

Kadangi tas yra didžiai svarbu visų žmonių reikalams Suvienytose Valstijose, idant šitas suskaičymas būtų pilnu, teisingu pranešimu apie šalies gyventojus ir turtus,

Todel aš, William Howard Taft, Prezidentas Suvienytų Amerikos Valstijų, šiuoni pranešu, jog pagal viršų minėtą aktą, kiekvieno žmogaus priedermė — atsakyti visus ant cenzos lakšto klausimus, lytinčius jį ir jo šeimą, arba ukę ir kad kiekvienas suaugęs žmogus, atsisakęs tai padaryti, papuola po lauda.

Cenzo mieris yra surinkti visuotinas statistiškas žinias apie gyventojus ir šalies turtus; todėl ir atsakymai yra reikalaujami nuo pavienių, kad žmonės padėtų tvarkoje surinkti tokias visuotinas statistikas. Cenzas nieko bendro neturi su apmokėsčiaivimu, su kariauna arba prisiegdintuju tarnyste, su priverstinu mokyklų lankymu, su ateivystės tvarkymu, arba su priverstinu pildymu bent kokių tautiškų, valstijos, arba vietinių įstatymų ar paliepių; ir nė joks žmogus negali turėti bent kokio nuostolio suteikdamas reikalaujamą žinias. Teipogi neprivalo būti jokios baimės atidenimo, lytinčio kokio pavienio žmogaus ar jo reikalų, nes kiekvienam Cenzo Raštinės valdininkui yra užginta po sunkia bauda išduoti kokias nors žinias.

Delfo aš uoliai raginu visus žmones atsakyti umai, pilnai ir rupestingai ant visų klausimų, kokius jiems užduos enumeratorių arba kitokis Cenzo Raštinės valdininkas, ir tuomi prisidėti prie padarymo šio didžio ir reikalingo visuomeniško darbo pasekminę.

Liudijimui šio reikalo, aš padedu mano parašą ir liepiu pridėti Suvienytų Valstijų žymę.

Duota mieste Washington, penkeliktoje dienoje kovo, tukstantis devyni šimtai dešimtuose metuose ir šimtas trisdesimt ketvirtuose Suvienytų Amerikos Valstijų Neprigulmybės metuose.

WM. H. TAFT.
Greta prezidento:
P. C. KNOY

Valstijos sekretorius.

(Ča seka Suvienytų Valstijų atspauda Red.)
Šį pranešimą mums prišuntė iš Washingtono, atspausdą lietuviškoj kalboj ir prašė patalpinti „Keleivyje“ lietuvių žiniai. Pataisę rašybą patalpinom ištisai.

Prie progos priminsime savo skaitytojams, kad laike to cenzo (gyventojų surašymo) kiekvienas lietuvis lietuviu ir pasiduoti, tokiu budu žinosim, kiek yra lietuvių Amerikoje. Lig šiol vieni sakydavo, buk 400,000, kiti — 500,000, bet kiek ištikro jų yra — niekas nežino. Dabar ateina gera proga surinkti teisingas skaitlines, nes valdžios daromas gyventojų surašas atsibus vienoj dienoj visoj šalyj ir nebus praleistas nė vienas žmogus. Surašo pavisekmė bus apskelbta laikraščiuose ir matysis ant kiek tautų dalyjasi Suvienytų Valstijų gyventojai ir kiek kokių tautos yra žmonių. Tai gi, jeigu tik lietuviai visur užsirasys lietuviškai (Lithuanians), tai turėsim ir lietuvių teisingą skaitlių. Red.

Kriemoniutė ir Pečiulis apkalinti.
New Haven, Conn. — Pereitoj subatoj, kovo 26 d., pasibaigė byla Kriemoniutės ir Pečiulio, kuriu du buvo kaltinami už nužudymą B. Kulvinsko, apie ką savo laiku „Kel.“ buvo plačiai rašyta.

J. Pečiulis (Mitchel) pripažintas antro laipsnio užmušėju ir pasmerkta kalėjiman iki gyvos galvos.

Zofija Kriemoniutė pripažinta žmogžude, bet kaip po mergina, pasmerkta nuo 12 lig 15 metų kalėjiman. Tad reikia tikėtis, jog bus tik 12 metų.

Kaltininkai laukdami teismo nuosprendžio nė kiek nenusiminė. Zofija žiūrėdama į Pečiulį šipsojosi. Pečiulio išžiura teipogi neatsimainė.

Mr. Lynch, vienas iš Pečiulio apgynėjų, tuojaus padavė bylą atnaujint, pasiremdamas ant to, kad bausmė nesutinka su prasizengimo laipsniu. Zofijos apgynėjai prieš paskirtą jai bausmę nė kiek neprotestavo. Spėjama, kad labai užganėdinti tokiu nuosprendžiu pagal jos prasizengimo laipsnį.

Užmušėjas savo auką suėgino.

New York. — Niekam nežinant, 24 kovo prapuolė čia Ruth Wheeler, 15 metų stenografistė. Ji ką tik pabaigė „business college“ ir buvo nusiūsta pas tūtą A. W. Wolterį, kuris reikalavo stenografistės. Mergaitė nuvyko į nurodytą jai vietą ir nesugrįžo. Veliau jos kuną atrado po No 222 E. Seventy-fifth st. greta to namo, kur gyvena minėtas Wolter. Nelaiminga mergina buvo apsuksa aliejuotu maišu ir uždegta. Wolter suimtas.

Chicago „sausieji“ prabėmė.

Chicago, Ill. — Blaivybės šalininkai arba, kaip juos paprastai vadina, „sausieji“ pareikalavo nuo rinkimų komisijos, kad ant balsavimo blankų būtų padėtas ir salinių klausimas, bet nesurinkus jiems užtektino skaitliaus parašų, kad parodyti, jog visuomenė nori už tai balsuoti, rinkimų komisija „sausųjų“ reikalavimo nešildė. Tokiu budu pastarieji neturės progos nė balsuoti salinių klausime laike rinkimų, kokie atsibus 5 d. balandžio.

Norėjo paaukauti Dievui savo vaikus.
Kaip angliški laikraščiai praneša, tulas W. Chongle, lenkas, gyvenantis Harford, Conn., norėjo paaukauti Dievui keturis savo vaikus. Chongle buvo karštas katalikas ir prisiskaitęs šventraščių iki tiek susidėmoralizavo, kad į vaikžudį pavirto. Pati buvo išvažiavęs tą dieną kitur, o jį savininkas išmetė iš namų. Tas galutinai sugriovė jam protą ir jis prisakė savo vaikams rengtis prie mirties. Iš pradžių jis manė juos prigrindyti Connecticut upėj. Paskui jis nutarė pirma juos užmušti, o paskui sumesti į vandenį. Jo plėną kasžin kas užgirdo iš šalies ir pranešė policijai. Tuom tarpu Chongle pasiėmė kryžių, kirvį ir nusivedė vaikus į atžalyną.

Kada policija nuvyko po pedomis, 4 vaikai, pusiau nusirengę, stovėjo sustatyti į eilę ir laukė paskutinės valandos. Keturių metų bernaitis turėjo būti pirmutine auka; jis stovėjo su kryžium vienoj rankutėj, o pasiutelis tėvas jau kėlė ant jo blizgančią kirvį, kaip iš užpakalo užklupo ant jo policija ir atėmus kirvį surakino geležimis.

Jis suimtas energiškai prieš policiją protestavo, sakydamas, kad tai jo vaikai ir jis turi tiesą su jais daryti, kas jam patinka.

Tai vaisiai tikėjimisko fanatizmo ir demoralizuojančio šventraščio.

Cigaretas prekiauo \$1.300.
Tulam John'ui Smith'ui nepažistamas vyras padavė ant Park Row cigaretą. Surokęs John Smith apsaigo, o kada prasiblaivė, iš kišenius jau buvo išėję \$1,300.

Dinamitu išarė sau farmą.

Spartanburg, S. C. — Farmeris Henry Caldwell išrado, kad dinamitu geriau lauką išurti, negu arklų. Aštuoniais šimtais šuvių jis išarė visą akrą žemės ir tas, sako, labai gerai išpurina žemę.

Išplėšė \$4,000.

Malden, Mass. — Pereitoj savaitėj nepažistamas vyras užpuolė prie National Bank duris ant gyvasties apdraudimo kompanijos agento ir grumdamas revolveriu atėmė maišelį su \$4,000. Policija išsivijo plėšiką net ant farmos. Tenai jis pasislėpė triboj ir pradėjo šaudyti, bet niekam nepataikė ir tapo suimtas.

Pasikalbėjimas Maikio su Tėvu.

— Istikrųj, Maikie, kaip aš pradėjau apie augmenis mislyti, tai ir užmigti negalėjau. O šešiasdešimties metų pragyvenau ir man niekad į galvą neatėjo, kaip tie medžiai auga.

— Su visais taip yra, tėve. Nemokytas žmogus mano, jog jis viską žino, bet kada pradeda mokytis ir mislyti, tai kasdieną jis pamato vis daugiau nesuprantamų sau dalykų.

— Pasakyk, vaike, ar medis yra gyvas, ar ne?

— Gyvas, tėve.

— O dušią turi, ar ne?

— Kiekvienas gyvas daiktas turi dušią. Dušia yra gyvastis.

— Tas mane labai interesoja. Aš noriu apie tai mokytis.

— Apart to, kur tik nepažvelgsi į augmenis—o jų tiek daug!—tau bus aišku, kam jie reikalingi. kaip jie auga ir tt. Senovės žmonės didelius medžius garbindavo, nes medžio augimas jiems rodėsi stebuklu.

— Tai kvaili buvo tie senovės gyventojai.

— Nesistebėk labai, tėve. Tu pats, mačiau, prieš žaibą žegojaisi.

— Žaibas—tai ne medis. Trenks į pakaušį. tai nuo stogo nusirisi. Tai Dievo galybė.

— Medis senovės gyventojui rodėsi tokia-pat galybe. Paskui patyrimas išaiškino jo nesupratimą. Šiandien perkunas jau negazdina daugelio žmonių, nes jie supranta, kaip jis daro.

— Kaip jie gali suprasti?

— Todėl kad tirinėja. Atsirado žmonės, kurie drįso užklausti, kas per sutvėrimas tas perkunas. Apart kitokių medegų, ore liko surasta elektra. Apie jos ypatybes yra mokinama mokyklose ir rašoma knygoje.

— Ar negalėtum ir tu man paaiškinti.

— Neapsimoka, kadangi mes turime mažai laiko. Metus tau aiškinčiau apie elektrą ir tai da nedaug apie ją žinotum. Vėlyk nusipirkti šitos šakos mokslo knygas ir perskaityk.

— Gerai, vaike. Kalbėk toliau apie perkuną.

— Senovės žmonės, perkuną išgirdę kaktomis žemę malė. drebėjo kaip apuokai prieš šviesos.

— Istikro, kvaili buvo žmonės.

— Užtenka da ir šiandien tokių. Tu pats visokius burtus darai, kad tik perkunas netrenktų.

— Gal tu mane už šliup-tarnį laikai?

— Netinki, seni, į šliup-tarnius. Esi taip sau mažai apsišvietęs žmogus. Mokyti žmonės perkuno nebijo: jie turi ant savo namų tam tikras prietaisus ir žino, kad žaibas žus juose.

— Tur būt kokios bedieviškos tos prietaisos...

— Nežinau. Tik ir ant bažnyčių bokštų ir ant klebonijų stogų jas gali matyti.

— Tai sakai, kad nuo perkuno galima apsaugoti?

— Taip. Įvyko tas deka-

vojant mokslui. Pirmą ir namus sudegindavo žaibas ir žmonės gaudindavo, mušdavo; dabar kazoką gali šokti laike audros, jeigu tokią prietaisą turėsi ant savo namų.

— Švenčiausioji panele! Kaip aš matau, tu visai į bedievius virsti.

— Aš nesuprantu, ką tu vadini bedieviu ir ką dievyte. Gal sakysi, kad žinojimas yra prasižengimas? Jeigu tikėjimas reikalauja nežinojimo, tai jis yra tamsa. kurią reikėtų į krepšį įkišti. Žmogus savo žinojimu, geriau sakant, patirimu pakinkė tą spėką, kurią perkunu vadina. į vežimus, privertė sukti mašiną, šviesti namuose ir tt.

— Ką tu kalbi! Kas gali perkuną pakinkyti. Juk jis ne arklys.

— Tiesa, ne arklys. Bet elektra veža da geriau kaip arklys.

— Kaip galima buvo ištirti elektros buvimą?

— Reikėjo prisizūrėti įvairiems apsirėikimams ir tirinėti jų priežastis. Tam tirinėjimui net įrankiai įvairūs liko padaryti. Mokslas abelnai užsiima tirinėjimu.

Jis nieko nepripažįsta, ko tikrai nežino. Jis nevaržo žmogaus proto: liepia viską mislyti ir ant visokių klausimų atsakyti, pasiremiant ant patirimų, darodumų.

— Bet juk ir mokslas ne viską da žino.

— Taip, vienok jis liepia viską žinoti. Jis jau ir dabar išaiškino tokius dalykus. kurių seniau žmonės, nežinojo ir tokių, kurių seniau nesuprato arba bijojo.

— Sunku man su tavim kalbėt. Iš kur tik tu tiek gudrus likai...

— Kitą sykį pasakysiu, kuomet da gudresnis busiu.

— Perdaug protingai nekalbėk. vaike. Mane sirgti priversi.

— Visai ne. Da sveikėnis liksi.

— ŽMOGAUS, GYVULIŲ, PAUKŠČIŲ IR AUGMENŲ AMŽIUS.

Vienas iš visosvieto žmogus išgyveno mūsų gadynėje iki 150 metų. Paprastai iš tukstancio tik vienas išgyvena 100 metų.

Laukiniai gyvunai gyvena ilgiausiai 80 metų, o naminiai vargiai pasiekia 40 m.

Iš paukščių ilgiausiai gyvena gulbė. Nekurie užtikrina, jog ji pasiekia iki 500 metų. Vienas tirinėtojas sako, kad jis matė kelis sakalus, iš kurių vienas buvo 162 metai. Vanagai ir ereliai gyvena taip pat ilgai. 1819 metuose pastatė jurių erelis sugautas 1715 m. Baltagalvis vanagas, sugautas 1706 m. nudvėję, Šemburgo parke, netoli Vienes 1824 m. t. y. jis išgyveno nelaisvėje 118 m. Šincas sakė, jog jam teko matyti vanagą dar ilgiau išgyvenusį. Pupokai, (ar tik ne apuokai? Red.) nuo laiko sugavimo gali išgyventi šimtą metų suviršum. Jurių ir pelkių paukščiai pergyvena keletą gentkarčių žmonių. Žąsys ir gegutės taip pat gali ilgai gyventi. Varnos pragyvena aukščiausiai 100 metų. Sarkos nelaisvėje išgyvena iki 25 m., o ant laisvės daug ilgiau. Kitų paukščių amžius apskaitomas taip: Gaidys gyvena 20 metų, karvelis (balandis) — 20 metų. Čiulbantiejį paukščiai gyvena apie 18 m. lakštingas 18 metų, juodas strazdas — 15 metų, kanarkas 17 metų, o ant Kanarkinių salų išgyvena ir ilgiau, kaip 18 metų.

Vienas garsus tirinėtojas rašo, jog pats ilgiausiai amžius medžių, kurie tik galėjo kada išleisti lapus, nepereilaukė per 800 metų. Teisybė, kaip žmonių ir visų gyvūnų amžius kas kartas eina trumpyn, taip ir visų augmenų. Medis, kaip ir žmogus, ne visur gali būti sveikas, stiprus ir gražus; vis tai priguli nuo vietos, užsilaikymo, oro ir kitų aplinkybių gyvenimo. Ilgiausio amžiaus sulaukia spygliuotieji medžiai: eglė, pušis, egliš (kadagis). Sulaikus gilius senatvės, spygliuoti medžiai staiga numiršta. kuomet lapuoti džiūsta povaliai. Medžiai išgyvena: ažuolas, pušis ir eglė iki 570 metų, uosis — 200 m., apuše — 219 m., beržas — 200 m., alksnis — 145 m., lazdynas — 100 m., medžlepis — 120 m., tapolis — 240 m., žilvitis — 112 metų. Sodiniai (fruktų) medžiai taipgi išgyveno daugiau, kaip šimtą metų. Taip pat yra įdomus nekurių medžių storumas ir augstumas. Pati didžiausia liepa randasi Neustadte (Virtemberge). Jos šakos jau nuo 1448 metų paremtos 67 stulpais. Ji turi aplinkui 124 pėdų storumo, t. y. netoli dviejų sieksnių. Augstumo turi arti 20 sieksnių. Metų jai priskaito 800. Kalifornijoje yra medžių vadinami milžinai, kurie turi augstumo netoli 60 sieksnių ir ant nukirsto stuočio gali šokti keturiuos poros žmonių visokius šokus.

Iš rusiško vertė

R. Baltrunas.

Eiles prozoje.

Ant ežero kranto laivelis siubuoja. baltai, apsirėngus mergelė irkluoja. Drąsus jaunikaitis prie styro sėdėjo, giliai užsimastęs į tolį žiūrėjo. Laivelis banguose plaukia siubuo-dam's, jaunikaitis svaigiu, vos girdint niunioms. Mergelė irkluoja laivelį pirmyn ir josios galvelė nusviro žemyn... Tarp dangaus žvaigždžių mėnesėlis šviečia ir drąsų bernelį tartum kviečia kviečia. — Tarki žodelį—jisai josios prašo ir rankoj pašėliu mintis sau užrašo. Laivelis linguoja, plaukia vis tolyn, berneliui širdelė kais-ta vis labyn... — Mergytė gražioji, kodėl tu taip tyli, ar tu jau mane daugiau nebe-mylai?! — Ne, bernuželi. tu taip nemanyk, geriau tatau-šeliui tuojau pasakyk. Kam laukti, svajoti ir senti, geriau abiem meiliai ir drauge gyventi... — Ačiu tau, mergytė už širdies gerumą meilingą sąjaušimą, minčių prielankumą! Aš dabar laimingas visuomet dainuosiu, su tavim gyvendam's kaip paukštis skrajojasi! — Bernelį gerasis, kam tiek mandagumo, pažįstu aš tavo širdelės gerumą. Užteks ką ligi šiolian man pasakė, lai visi tuos žodžius išgirsta veikiai! Ir jiedu važiuoja arčiau prie namų... Kaip jiems buvo linksma, kas gal apskait, šiais keliais žodeliais sunku aprašyti.

Iš "vyro" padarė "merginą"

Mažoji Onytė, kuri labai nekęsdavo vyrų, žaidė sykį su katinu. Kada motina įėjo į jos kambarį, ji kirpo katinui usus.

— Onyte, ką tu darai? — užklauskė motina.

— Nieko... man nepatinka katinas — vyras, todėl darau iš jo merginą.

— Mama, kuris mano kojų pirštą išaugo pirma? — užklauskė Marytė išlipus iš-maudynės.

— Visi išaugo sykiu, — atsakė mama.

— O kodėl vienas tokis didelis.

Namine kare Philadelphijoj.

Iš „Boston American“.

Ištivirkusi plėšikų gauja, perstatanti gatvėkarių korporaciją Philadelphijoj, — gauja išlavintų sukčių, kurie neseniai apilėse New Yorko gatvėkarių trustą, šiandien apskelbė naminę karą savo darbininkams.

Dabar Philadelphijoj apsirėiskė savarankiskumas ir betvarkė, kuri yra pavojinga netik Philadelphijai, bet ir visam kraštui. Negalima sakyti, kad čia yra tik vienas streikas; neužtenka pasakyti, kad viena sukčių korporacija apskelbė kovą vienai darbininkų organizacijai.

Šiandien stovi prieš mus klausimas: ar Suvienijose Valstijose turi būti atsikartinai mušio laukas viešose gatvėse, kada tik kapitalistai nesutinka su suorganizuotais darbininkais?

Mūsų skaitytojai maž-daug žino kas dedasi dabar Philadelphijoj. Nėra nė mažiau-sios abejonės, kad tenyščiai darbininkai istikrųj nu-skriausti, kad net patys ku-nigai iš sakyklų ir vertelgos, neturinti savyje nė pėsako radikaliskumo, vienbalsiai su-tinka su tuom, kad yra kal-tas gatvėkarių trustas, nes jis neispildė savo prizadų darbi-ninkams; nes minėtam tru-stui daugiau rupėjo neteisin-gas pelnas ir procentai ant niekuomet neįdėtų pinigų, negu teisingi darbininkų rei-klavimai.

Turėtų būti tiesos, kurios priverstų tą korporaciją teisingai apsieit su savo darbi-ninkais.

Dabar gatvės pavestos pil-nai korporacijų valiai — dat-giausiai už kyšius, kuriais korporacijos pasitraukė savo pusėn žmonių rinkitinius val-dininkus. Tie žmonės, kurie tas gatves išnaudoja, suren-ka milijonus ir desetus mi-lijonų ir už tuos pinigus jie visuomenei nieko gero neda-ri.

Su žmonėmis toji korpo-racija apseina begėdiškai. Ji ty-ko iš kiekvieno dolerio, ku-rį gali išspausti iš visuome-nės, o pagaliau iki to daėjo, kad numušdama darbininkų algas nor da daugiau pralob-ti.

Ant visų užmetinėjimų kor-poracija atsako: „Mes nesin-giņysime, mes neperkriti-nėsime jokių užmetinėjimų, mes neturime ko taikytis, mes perstatom pinigų. Pasiam-dysime streiklaūžius, numu-šime mokesčių už darbą, ne-užlaikysime savo prizadų, o jei tas viskas darbininkams nepatiks, mes pareiklausime varde pinigų galybės, kad valdžia prisistų kareivius ir iššaudytų kaip šunis“.

Tai yra viena pusė tos na-minės karės.

Antra pusė yra: atsiškai-mas unių į ju išauktąjį „vi-suotiną streiką“. Supran-tama, kada korporacijų savi-ninkai apsiplė pinigais, be-sažiniškai pradeda skriausti savo darbininkus, pastarieji prispirti yra stot į kovą.

Vienok kova su visuotinu streiku, tai kova su ugnim. Apšaukimas visuotino strei-ko reiškia, kad visi darbai turi sustot, ir visi piliečiai t. y. milijonai nieko nekaltų vyrų, moterų ir vaikų, kaip ir ta saujalė korporacijos sa-vininkų, tampa jo aukomis.

Pasekmingumas visuotino streiko yra tada, kada mai-stas nėra pristatomas pilie-čiams, komunikacija per-traukta, gatvės naktijje ne-apšviestos, trumpai sakant,

visuotinas streikas jeigu pa-sekmingai vedamas, reiškia anarchiją, suirutę, sumišimus, plėšimus ir sugriovimą viso to, ką civilizacija žmonijai suteikė.

Dabar Philadelphia pir-miausia iš Amerikos miestų, kurioj iškilo visuotinas strei-kas. Korporacijos valdinin-kai, apsvaiginti suplėštais milijonais ir ilgmetiniais pa-sekmingoms vagystėms, ty-čiojasi iš padarumo ir nē kal-bēt nenori apie sutartį.

Policija, milicija, kanuolės ir kul-kos, Amerikoj stoji apgyni-mui pinigų. Mes galime da-ryti su mūsų gatvėmis kaip mums patinka. Ir kiekvienas, kas mėginus mums periskadyt, bus nubaustas“.

Darbininkai jiems ant to atsako. „Tiesa, jūs turit kulkas ir armiją, bet nuo mūsų priklauso darbas. Mes priversime jus pasiduoti, o jei ne, mes priversime visuome-nę marindami ją badu, pri-spirti jus išpildyti mūsų rei-klavimus“.

Toks tai yra padėjimas šiandieninėj civilizuo-toj A-merikoj. Saujalė neteisinių žmonių su pinigais nesutin-ka su darbininkų reikalavi-mais. Ir viens iš didžiausių miestų visoj tautoj, su plačio-mis miniomis gerai manan-čių piliečių, turi kentėti be jokio prasižengimo.

Korporacijos valdininkai, iš kokios pusės nepažiūrėtume, yra kalti. Ką jie vadina pri-vatiška „nuosavybe“, istik-rųj yra nuosavybė visuome-nės, pavogta per kišų galy-bę, ką jie pasididžiudami va-dina „teisingu pelnu“, istik-rųj yra tik sistematiška va-gystė, apiplėšimas, kuris pri-vertia publiką mokėt procen-tus už niekados neįdėtą ka-pitalą.

Korporacijos valdininkai yra kriminalistais ramiame laike. Juo žiauresniais kriminali-stais jie yra laike naminės karės, kada turtieji kor-poracijos savininkai kur nors papasilepę duoda įsaky-mus šaudyti į darbininkus pa-siremiant ant įstatymų ir vi-sai atsisako svarstyti apie su-tartį, nors nuo to priklauso viso miesto gerovė.

Nežiūrint ant visų provo-kacijų, kalti yra ir darbinin-kai, jie užmiršę įstatymus ir tiesas doros privėrcia ken-tėti nieko nekaltus žmones, idant išlaimėt kovą.

Maskolijoj visuotinas strei-kas yra išteisinamas, net ir žiauresni dalykai yra ištei-sinami ten, kur žmonės ne turi balsavimo tiesų.

Bet kiekvienas darbinin-kas šioj žemėj turi balsą. Dar-bininkai savo skaitčiumi vir-šyja visų korporacijų skali-kus ir savininkus, bet kitus priešus teisybės ir žmogisku-mo.

Laiks nuo laiko ateina bal-savimo diena, kada darbi-ninkai tur progą atsikimēt už savo skriaudas. Bet jie toms progos neišnaudoja.

Jie turėtų pasielgti su toms korporacijoms taip, i-nkai pastarųjų užlaikytojai galėtų paragaut nors kiek tų piktadrysių, kuriomis iš-naudoja darbininkus.

Jie turėtų padaryt tiesas, kurios padėtų jiems prava-ryti nuo suolų neteisings teisėjus, išvyt atstovus iš parlamento, kurie parsiduo-da save, arba uždaryt kalėj-i-man gubernatorių, kurie vieton but visuomenės tar-nų, tampa vergais geležin-kelių kompanijai.

Darbininkai čia turi balsa, jie turi viešas mokyklas, ir manoma yra, kad jie turi pro-tą.

Jie neturi tiesos vartot vi-

suotiną streiką, bombas ir re-solverius kovoje už savo tie-sas.

Jei jie neturi užtektinai proto balsavimuose, tad lai pakenčia kol jie ji turės ir galės atsakant balsuot. o ne mėginti išardyti tą viską, ką civilizacija subudavojo.

Tuom laik Philadelphijoj yra naminė karė. Vieninte-liai žodžiai ką vietinė valdžia sako: „Mes apginsime pri-vatišką nuosavybę“. Ar tai jau šioj žemėj nėra nieko vertesnio apart „privatiškos nuosavybės“?

Kas apgins moteris, kurias trypia raita policija, jei jos drįsta pasirodyt ant gatvės?

Kas apgins pavojų esan-čius vaikus?

Kas apgins ramų užganė-dintą ir gerai manantį dar-bininką?

Kas apgins tuos vertelgas, kurie be kitų skriaudos sten-giasi lavinti reikalą. bei vi-sos jo padėtos spēkos yra su-naikinamos toje pasibaisėti-koje kovoje tarpe keliolikos susiorganizavusių kriminališkų kapitalistų ir skriaudžia-mų darbininkų?

Neužmirštinios dogmos.

Garsusis genijus „Voltaire“, kuris gyveno keli šimtai me-tų atgal buvo veiklus, visu mylimas ir susekė daug pra-manų per demagogus iš-mislių, nes tuomet pusė mo-kyklų pradinio ir augstesnio mokslo buvo kunigijos ran-kose. Jisai studijavo bažny-čios dogmatų istoriją. Jisai rado, kad jo dienų religija remesi ant iškraipyto šven-t-raščio. Bažnyčios nenuodė-mingumas, iš proto išėjusių pustelninkų sapnai, tėvų niekystės, šventųjų klaidos ir melagystės, zokoninkų hi-sterija, kunigų gudrybės ir žmonių kvailumas. Jisai ra-do, kad ciesorius Konstanti-nas, kuris iškėlė kryždionys, bė, į galybę, nudovėjo savo moterį Fanetą ir vyresnįjį sunų Crispą tame pat laike, kada jisai sušaukė sinodą į Nice'ą dėl nusprendimo, ar Kristus buvo žmogumi ar sunumi Dievo. Sinodas nusprendė (325 m.), kad Kristus yra sujungtas su tėvu. Jisai rado, kad bažnyčia yra sko-linga vyrui, kuris nužudė savo moterį, tėvui, kuris nudobė savosunų už išrėšymą jautraus klausimo apie mūsų Išgany-kiaus dievystę. Jisai rado, kad Theodosius sušaukė si-nodą į Konstantinopolį 381 m. kur tapo nutarta, kad dvasia šventoji paeina iš Tėvo Chal-cedeno, kad Theodosius jau-nesnysis, sušaukė sinodą į Ep-heną 431 m. ir apšaukė Mariją Dievomotina. Jisai susekė, kad ciesorius Marcijanas sušaukė kitą sinodą 451 m., kur nu-tarta, kad Kristus turi du noru. Atrado, kad Pognatus teipgi sušaukė panašų si-no-dą 680 m. kuris nutarė, kad Kristus turi du prigimimu, šalia savo dviejų norų. Su-sekė, kad 1274 m., susirin-kus sinodui į Lyons, tapo iš-rasta svarbi buit, butent: Dvasia šventoji „paeina“ ne tik iš Tėvo, bet teipogi ir iš Sunaus tuomi pačiu laiku.

Voltaire buvo žmogus links-mo gero pobūdžio ir meilaus apsiejimo. Jisai labai neken-tė Calvin'o filozofijos, žiau-rių, sausų ir neteisinių dog-matų.

Jisai gailėjosi tų, kurie jieš-kojo religijos, kad buti tei-singais, nenuliudusiais. O vienok per šimtą ir pen-kias dešimtis suviršum metų krikščioniškasis svietas per-sekiojo tą žmogų ir teršė jo

atmintį. Kiekvienoje krykš-čioniškoje sakykloje jo var-das buvo garsinamas su pra-keiksmu, kiekviena sakykla buvo dergimo vieta. Tai bu-vo tokis žmogus, apie kurį joks kunigas dar nepasakė teisybės. Jisai buvo keikia-mas katalikų. Akyva mums tas, kad kunigai nenori istar-ti teisybės apie tą, kuris ne-pritarė jų bažnyčiai. Per 1000 metų suviršum kiekvie-na pamokslinycha buvo kal-ve, kurioje buvo kalami iš-mislai ir šmeižimai.

Tą patį girdim iš sakyklų ir šiandien. Užtenka patal-pinti laikraštįje straipsnelį, kuris nesutinka su kunigų nuomone ir tuojaus išgirsit iš sakyklos pludimus ypātų ir laikraščiu, kuriuose tas til-po. Bet mums nereikia to bi-joties, nes tas ginklas jau se-niai atšipo. Mes žinom, kad mokslas mums brangus ir todėl už jo griebkimės, o tie tušti šauksmai—tuščiai ir pa-lik.

A. V. Vasnelis.

KORESPONDENCIJOS

New York City.

Nors retai, bet atskrenda ir pas mus šviesos spindulys. Rupestingum 'L. U. P. Kliu-bo' 13 d. kovo buvo prakal-bos ir deklamacijos. Kalbė-tojai J. Šukys ir A. Rinkevi-čius. abu iš Brooklyn, N. Y.

J. Šukys kalbėjo apie Su-vienytų Valstijų darbininkų padėjimą. Nurodinėjo, kaip darbo žmonės yra išnaudoja-mi ir pavergti, ir valdžios ne-tikumą. A. Rinkevičia kal-bėjo apie Lietuvos istoriją. Tarpais deklamavo eiles 5 metų mergaitė Antanina Ma-tijošaitienė. „Kalnelis“ ir „Dirbam kenčiam“.

Abu kalbėtojai nurodinėjo vertę lavinimos ir vienybės, nupei-kė blogus papročius ir Ragi-no žmones prie skaitymo ir lavinimos. Publikos buvo pilnutėlė svetainė. Reikia priminti da ir tas, kad ir dailiosios lyties buvo apie 10 ypatų. Prisirašė prie Kliu-bo 31 ypata. Kalbos ir dek-lamacijos patiko visiems ka-liudijai delnų pleškėjimas; tik svetainė buvo netikusi, nes užpakalyj smuklės, tai daug klausytojų klausė prie stiklo rudžio. Bet kad mus žmonės retai turi progos nueiti ant prakalbų, tai tuli neramiai užsilaikė, nes nepritapė klau-sytis. Reikia ištarti aciū kal-bėtojams, Kliubui už suren-gimą ir publiakai už skaitlin-gą susirinkimą. nes, rodos, pirmu kartu New Yorke teip skaitlingai susirinko.

Tarkiau įrašų susirinki-mų.

Varguolis.

Kenosha, Wis.

20 vasario 1910 m. buvo susirinkimas SLA 212 kp. Į ratelį, Nemuna Banga „isto-jo 9 ypatos, ir tapo nutarta atlošti teatrą „Živilė“ su ba-liu be svaiginančių gerimų 2 d. balandžio, lietuvių sve-tainėj šv. Petro. Klebonas J. Klonauskas pasakė iš sa-kyklos. kad pareikalaus kny-gų į knygyną, kad turėtų koznas pasiskaityti. Aciū klebonui už rupestingumą, o ypatingai drg. A. Atkočiū-nui, kuris apie tai pasidarba-vo. 6 kovo čia susitvėrė tau-tiška pašelpinė draugystė po vardu „Balsas Lietuvos“. Į-stojo 22 nariai. Gaila tik to, kad moteris nebus priima-mos. Buvo pasipriešinimai nepriimt nē merginų, bet iš-siaiskinus dalykams, tapo nu-tarta merginas priimti, o mo-teris ne. Rodos neprotingai pažeminti moteriškę. 13 ko-vo buvo visuomeniškas susi-rinkimas 58 kuopos L.S.S.A. Kalbėtojas buvo iš Chicagos

(Tęsia ant 3 puslapio).

UŽ VIENĄ ŽODI.

Žodis į skaitytuosius nuo L. Tolstojaus.

(Pabaiga.)

Mano senesnioji duktė išėjo atverti duris.

— Aš pakėliau galvą. Klausaus. Kas ten? Girdžiu, klausia manęs! Vardą ir pravarde savo girdžiu. Duktė sako: „Namię guli ant krosnies.“ Nuo balso negaliu pažinti. Žiūriu, įlenda stubelės stražnikas. Ko jis čia? Klausia manęs. Aš net apalpu. Mislį, kam aš jam esu reikalingas? Bet man nėj galvą neatėjo tas, kad aš su darbininkais kalbėjau. „Na lipk žemim, apsirėdyk ir tuojau pas pristavą.“ Aš da norėjau paklausti, už ką tai. Bet jis ir kalbėti nenorėjo. Tik sudavė koją į žemę ir sušuko: „Nekalbėk greičiau!“

Aš besiskubindamas net pirštines užmiršau pasiimti. Eju ir išėjau. Jis užsėdo ant arklio ir varė mane kiek galėdamas. Vaikučiai mano išsigando. Mano buvo penketas vaikų, senesnioji duktė 17 metų, sunus 12 metų. Jie paliko šeimynikauti. Kiti mažesni. Jie mane išlydėjo iš kaimo, šaukė ir raudėjo....

Senelis atsiduso, jo krutinė kilnojos, pečiai drebėjo. o ant veido buvo matomas skausmas ir nuliudimas. Su ranka jis užsidengė akis. Paskui vėl kalbėjo:

— Oi, kaip sunku, broluži, skirtis. Mano vyresnioji duktė rupinsis apie tai! O berniukas... tas da tebėr kudikis, o aš čia vienas po penkeriopa apsauga. Matot, spēkų nebeturiu, bet kiek reikės da kentėti? Viešpatie, rodos visą amžių greičiau galima pergyventi, negu praleisti šitą laiką!

— Kaip tai tas buvo?

— Buvo taip: žmonės sako, pono darbininkai parvažavę namon tuojau pasakė dvaro užveizdai: „Mės važiuoju su Mikiška. Mikiška mum pasakojo, kad jū obojanėčiai nuvalė savo laukus nuo pono savasties ir dabar laikas jums jų pono dvarė.“ Užveizda pasakė ponui, o mūsų ponas yra paliosuotas papulkininkas; jis parasė gubernatoriui, popierį, sako, tokis ir tokis kaimietis Mikiška kursto mano darbininkus sudėginti mano dvarus. Bet man tas nėj galvą neįėjo. Ir štai! Visu pirmu stražnikas mane nuvarė pas pristavą. Laikas jau buvo vėlus. Uždarė mane arešto namuose. Vakare mane neįsklausinėjo. Naktis man, mano mieli išrodė tarsi čiela sąvaitė. Aš nėj akių neužmerčiau. Mislį, pristavas mane ilgai neturės; paklaus kas aš — ir namię. Namię pamiegosiu. Matau jau auštą. Rytas. Laukiu, laukiu, nežinau kaip ilgai. Bet mane da vis neįaukia. Širdis tarsi plis iš skausmo. Tik, tik! Ak, misliju, negerai bus. Girdžiu, girgždelėjo raktas, atidarė duris ir mane nuvedė pas pristavą. Jis pasišiūrėjo į mane, papurtė galvą ir sako: „Tu, brat, ant senatvės pradėjai eit negerais keliais. Tau reikėjo sudrausti jaunuosius, bet dabar tu pats...“

Kaip ten jis sakė tą nesuprantamą žodį: „pr-po-padi —“, arba... ne, negaliu ištarti, užmiršau.

— Propogandistas? — nežinau kas atsiliepie.

— Teip, teip, tas pats. Aš ir girdėjęs nebuvau ir dabar nežinau ką tas žodis reiškia. Potam paėmė, popierį, ir sako: „Žiūrėk, šitas, „popieris“ yra prisakymas nuo gubernatoriaus.“ Aš visai nieko nesupratau. Supratau tik, lyg kaip kad aš bučiau prikabinęs padegti. Pabaigė jis skaityti ir sako: „Na, kokioj gubernijoje tu nori apsigyventi?“ Aš tylėjau, nes nežinojau, ką jam atsakyti. Jis ir vėl atkar-toja: „Kokioj gubernijoje?“ Aš stoviu, kaip stulpas. „Na aš tau vietą nusprendžiu Tuloj. Girdėjai ką tau sakiau?“ Girdėjau, sakau, ar dabar, jų dydė, aš galiu eiti jau namo? — „Imkit jį ir veskit!“ Ten stovėjo du kareiviai ir mane nuvedė atgal į kalėjimą.

— Su plikais kardais, vienas pirma, kitas paskui mane, sekė... kaip paskui žverį. Ten aš iš buvau dvi savaitės. Potam mane etapu atvarė į Tulą. Čia nebuvau buvęs, ar tikėsit man, tris dienas iškenčiau su vienu svaru duonos. Išalkau. Darbo pas juos čia, kaip matau, irgi nėra; mėginau gauti, bet nėra. Paselpo prašyti — neįprastas darbas — bet ir niekas neduoda.

Tegul Dievas jums duoda sveikatą, mano mieli; pats Dievas mane čia atvedė. Pasrėbiau kopustų ir duonos pavalgiau kiek tik norėjau, ir da dėl rytdienos suaukuot. Dievas tegul duoda jums viso gero

Ir senelis pradėjo žegnotis ir linguoti galvą į visas puses:

— Ačiū! ačiū!
— O ar teismo tau nebuvo? — nežinia kas paklausė.

— Kas per teismas? Jokio teismo nebuvo. Su mumis trumpas teismas.

— Bet potam, kur jie tave nuvedė? — aš klausiau.

— Ką dabar padaryti? Numirt ant savo žemės ar ant svetimos — žemė palieka žemę....

— O kudikiai užaugs ir be tavęs, nes mės visi esam baudžiauninkai: kalba ir laikraščiuos rašo, jog kalėjimuose tustančiai yra uždaryti. Kitas už teisybę, kitas už neteisybę, kai-ką užmušė, nušovė, tikrai tarsi svieto pabaiga! Gyvenk pakol širdis da gal kentėti.

Senelis pakreipė galvą į tą pusę, nuo kurios jis girdėjo šitą balsą ir pritardamas jam patraukė pečius. Kalėjime gauti gyvūnėliai jį kankino ir jis pradėjo kasytis.

— Tėve, tau reikėtų nuėit pirtin, — tarė vienas, — kitaip tie gyvūnėliai tave suės.

— Teip, mano mielas, seniai besimazgojau. Na, broliai, tegul Dievas jus saugo. Ačiū jums.

— Nėr už ką, nėr už ką, tėve. Ateik ir vėl kai-kada. Mės ir vėl tau suaukausim.

— Ačiū, ačiū, mano mieli, gal but man rytoj laimė padės. Žadėjo mane primti ant tramvajaus už tarną. Bet dabar man atleisit, vaikučiai, aš eisiu.

— Kur tai, ar į prieglaudos namą?

— Ne, ten aš jau vieną naktį perleidžiau. Zmonės ten—Dieve saugok. Eisiu ant gelžkelio stoties. Bet rytoj, jeigu Dievas duos, tai ant tramvajaus.

Aš išėjau sykiu su juo ir atsisveikindamas suspaudžiau aš jam ranką.

— Ačiū, — sakė jis, — aš su jums pasilsėsiu. Nusimėš kepurę jis persižegnojo ir ėjo ant stoties. Aš ėjau namo.

Mat, aš pamislį, žmogui reikia gyvenimą vilti toli svetimam krašte, atskirtam nuo vaikučių. Metai yra ilgi. Ar pasisėks jam dar prigyventi, kada jis galės pasimatyt su savo našliaučiais, ir kas bus su jo vyresniaja dukteria, apie kuria jis sakė: „Tegul Dievas ją saugoją.“

Vertė Barabosius.

Atminimas.

Atmenu tuos aukštus kalnus, Kur laiką praleidau linksmai; Atmenu žemčiugus, palvus, Kuriuos aš skyniau tenai.

Atmenu tą didelį eglėnį, Kur aš sėdėjau neseniai; Ir tą pamėnų vaikną, Ką kalbėjo tenai.

Seną atmenu tėvelį, Kaip jis skursta per dienas! Ir jauną pamėnų brolelį Ir jo laisvės daineles.

Atmenu verkiantį tėvelį... Motina alpo tenai, Kaip vežė jauną brolelį Nuožmųs caro tarnai.

Višnaitė.

Eiles prozoje.

Aš nesutinku su tuoju likimu, kurs nuolat vis spaudžia ir spaudž; kurs žmonės kankina, neduoda ramumo ir, kaip kokia liga siau! Aš šaukiu, aš keikiu nelmtą likimą, bet balsas mano silpnėj; krutinė paskauda, širdis tankiau plaka ir spēkos mažėj ir mažėj. Nuvaro man rankos, neturiu spēkų, o priešas galingas, dar tur daug įgėgų. Jis juokias ir šaipos iš mano silpnumo ir niekuomet neduoda man daugiau ramumo... Kalėjimai pilni žmonių nekaltų kurie kenčia badą ir daugel skriaudų. Nors juosius kankina kaip jie tikrai žino, bet balsai teisybės vis skrija platin ir liaudis galingai vis kila griausmingai—žengia pirmyn ir pirmyn. Priešas nors ir džiaugias, kad jau apgalėjo ir viskas užbaigta su jais, bet nusivylė, nes nepastebėjo, kaip laisvės karžygiai dar yra su tikslais aiškiais! Nors spēkas išblaskė, nebėra tuom tarpu pas mus tiek įgėgų, bet visgi slogikai visus neišrašė ir daigas pasėtas vis augs tarp draugų. Kaip nori te stabdo—nieko neveiks; mažėja jų galė, ateina jau laiks. Jiems rodos, kad mušis jau baigtas ir vėl ant mus sprando jie jos, bet klysta! Mės ne tokis daigtas, kur nieko nebus. Ne, ne! Mės nepasiduosis ir mūsų idėja nebus; ką paketinom, tą ir iškovosim—laisvė ir laimė bus mūsų! Jau aušta aušrinė, matomai dienėlės tuoj bus, šviesa pirmutinė žibės tarp žmonių ir laisvės karžygiai nebus!

A. Ž.

KORESPONDENCIJOS.

(Tasa nuo antro pusl.)

J. P. Varkala. Kalbėjo apie bedarbių ir kaip išsiluosuoti. Žmonių buvo apie 60 ypatų. Aukų surinkta \$1.80. Aukos apverstos ant naudos kuopos. Nutarta atlošti teatrą su baliiu ant 16 balandžio. Columbijs Hall. Darbai čia eina neblogiausiai, bet iškirtur atvažiuos darba gauti yra sunku, nes yra ir bedarbių.

K. R.

Lawrence, Mass.

Čionaitiniai lietuviai pradėjo darbuotis jau ištikrujų. Jau turi įsisteigę kooperatyvą valgomų daiktų kratuve ir sekasi gerai. 21 vasario buvo susirinkimas ir nutarta atidaryti jau ir antrą tokią pat kratuve. Buvo pakeltas klausimas ir apie farmos nupirkimą.

Abelnai kalbant, susipratimas tarpe Lawrenceo lietuvių progresuoja. Iki šiol buvo tik viena LSS. kuopa, o pereinam rudenį susitvėrė ir antrą.

Vasario 25 d. P. A. J-čius skaitė lekciją ant temos „Socializmas visuotina respublika.“

P. A. J.

Rockford, Ill.

Guodotinas Redaktorius! Ar negalėtumėt patalpinti į jusų gerbiamaį laikraštį iš mūsų miestelio korespondenciją? Aš daug laikraščių skaitau, bet visi jie bedieviški, išjuokia mūsų sentėvių tikėjimą, tad nenoriu į juos nė rašyti.

Dabar apie dalyką.

Apsigynau čia prieš porą metų. Tuomet čia buvo tik 7 šeimynos lietuvių, o šiandien jau 70; su pavieniais bus į 300 lietuvių. Gyvena visi gražiai, tik kartais apdauzo vieni kitiems antausius. Nebutų stebėtina, kad teip darytų kokie bedieviai, ciciškai, bet dabar tas tik pas mus Rymo katalikus atsitinka. Žinoma, mės kaltinam daugiausiai aludes, nes žmonės pasigėrė pavirsta į beždžiones ir pradeda vieni kitiems akis draskyti. Vienok sunku suprasti, kodėl tie bedieviai niekuomet nepasigeria ir tarp savęs nesipeša, kaip kad mės darom? Ištikrujų, mums reikėtų daug ko nuo jų mokytis, tik nelaimė, jog jie netiki... Šventos bažnytelės čia neturime. Apie porą kartų atsilankė pas mus dvasiškas tėvelis, bet bedieviai nepriėmė. Nors mės ir protestavom, bet ką tu čia padarysi, kad jų daugiau, tai ir viršus paliko. Bet visgi dvasioj nenupuolėm: susitarėm su ariais ir parsikvietėm Elijošų iš Chicago, kad pasakytų gražų pamokslą.

Vieną nedėdienį išgirdom, jog jau pribuvo Sukrutom visi ir skubinom, kad nepavėluot ant pamokslu. Jis kalbėjo:

„... Aš atvažiuoju iš Lietuvos vargdienis, tik trijų klesų, o dabar, iš Dievo malonės, turiu banką \$40,000 vertės ir tikietas man už dyką po visas Suvienytas Vals-tijas kaip ir šitam ponui“, parodė ranka vieną gražią nutukusį airį. Toliaus nukrypo į Francuziją, jos istoriją ir pasakojo kaip bedieviai išdraskė klioštorius ir į girias išvijo kunigus. Teipgi papasakojo apie keletą stebuklingų atsitikimų ir ragino rašytis prie kokios ten „katalik reformis inšiurens.“ Nekurie vaikinai buvo da neišsimiegoję ir tuojau prisidėjo, bet kurie buvo blaivi, tie paliko ant kito karto, kad geriau apsvarstyti tą biznį.

Pavesinkės žentas.

IŠ LIETUVOS

Suvalkai. Teismas.

Vasario 25 ir 26 d. Varšavos Teismo Rumas nagrinėjo garsią bylą apie išplėsimą (sausio 17 d. 1906 m.) Lazdijų pačtos, kuomet buvo sudraskyta caro ir carienės paveikslai, paimta apie 4 tukst. rubl. ir nušauta pačtos viršininkas. Kiek žinoma, tai buvo padaryta kuopos, kuri tuomet Suvalkų g. plėšė visą eilę monopolijų, draskė gminų kanceliariją, s teismus, mokyklas. Vienas ir tos kuopos, Pečiulis, dar 1906 m. nuteistas katorgon. Bet čionai teisman pakluvo gerai pasiturintis ūkėninkai: Lesius jo švogeriai — Ludv. Matulatis ir Zaleduo-nis, tėvas ir sunus Slavynai, Galinių gminos raštininkas Blaževičius ir Lelešaus tar-nas Klimavičius. Iš jų: Slavynas (tėvas) kalėjime numirė, o sunus dar toli prieš bylos užvedimą išėjo Amerikon. O penki kiti—išsėdėję kas 14, kas 21 mėnesį kalėjime — stojo teisman; buvo kaltinami pagal 103 str. n. krim. kod. (Ugol. Ulož) ir 13,1459 ir 1632 st. krim. kod. (Ulož. o nak.). Grešė kiekvienam ligi 20 metų katorgon. Teisman buvo išsauta 48 liudytojai. Visi kaltinamieji išteisinti ir tuoj paleisti iš kalėjimo. Gynė pris. adv., atstovas A. Bulota ir Leontjevas (iš Peterburgo). Byla ėjo uždarytomis durimis.

Su guodone J. Prokschus. Koketon, W. Va.

Rašau jau šešis laiškus pas pačtos gynėjų ir pažystamus, nieks neįsako, ar liėnų pačta dar tebėra ar su žmonėmis pranyko. Kas žino mēldžiū pranešit.

D. Juncus.

43 Hasan st., Fort Cambridge, Lass.

Pajieškojimai

Pajieškau pusbrolių: Liudviko ir Pranciškaus Vasilauskų ir Aleksandro Pau-lausko. Visi paeina iš Kauno gubernijos, Šiaulių pavieto. Jie patys, ar kas apie juos žino, teiksis pranešti ant šio adreso:

A. Vasilauskas,

308 Meadow ave., Rockdale Joliet, Ill.

Aš Simonas Samuolis pajieškau pačtos Adolės, paeina iš Kauno gub., Raudondvario parapijos. Ji pavogusi \$1,500 pametė vyrą ir palikdama 2 kūdikius, 1 pusė metų senumo, o kitą 2 metų, pabėgo. Turi 24 metus amžiaus, 2 aršinių ir 5 veršų aukčiū, akys didelės ir mėlynos; kalba lietuviškai, lenkiškai ir masoniškai. Pabėgo su Juozu Kalubie, augsto ugio, apsisuktęs, 29 metų amžiaus. Paeina iš Suvalkų gub. Kalba angliškai. Su jais kartu pabėgo ir Anelė Kieršauskė—mažo ugio, stora, tamsių plaukų. Kas apie juos duos žinoti, tas gaus \$5.00.

Simon Samuolis.

424 8 th st., Moline, Ill.

Pajieškau draugo Kazimiero Grunano-vo, Kauno gub., Raseinių pav., Baltakių parapijos. 4 metai atgal gyveno Montello, Mass. Jis pats, ar kas apie jį žino, teiksis pranešti ant šio adreso.

P. Podz etis.

18 Bentes court Lowell, Mass.

Apgarsinimai.

PRANEŠIMAS.

Nuo 28 vasario bugėng audėjams pakelta mokeskis iki 2 c. už 100 yrdų lig 3500 yrdų, o aukščiau 3500 yrdų mokama po 25 c. už 100 yrdų. Teigti liko sutrumpintos darbo valandos ir pagerinti namai, kuriuose gyvena darbininkai.

Ludlow Mfg. Associates.

Ludl w. Mass.

Fera! Fera!

Rengia tris suvienytos So. Bostono Draugystės D.L.K. Vytauto, šv. Kazimiero ir Ukėsų Kliubas

Prasides 28 Kovo {March},

t. y. antrą dieną Velykų ir trauksis per

Ištisą savaitę

Lietuviškoj Svetainėj

166 BROADWAY EXT.,

So. Bostone.

Kiekvieną vakarą prasidės nuo 7 val.

PELNAS NUO FERŲ BUS APVERSTAS STA-TYMU LIETUVIŠKOS SVETAINES BOSTO-NE.

Todėl, lietuviai ir lietuvaitės, kokių jus pažvalgų nebutumet, užduotis jūsų viena — atsilankyt ant rengiamų ferų, nes visiems lietuviams svetainė yra reikalinga. Kiekvieną vakarą bus muzika, dainos ir kalbos. Pasitikim, jogei nē vienas lietuvis neatsisakys paremti šį mūsų naudin-gą darbą.

KOMITETAS.

KOMITETAS.

KOMITETAS.

KOMITETAS.

KOMITETAS.

KOMITETAS.

KOMITETAS.

KOMITETAS.

KOMITETAS.

KOMITETAS.

KOMITETAS.

KOMITETAS.

KOMITETAS.

KOMITETAS.

Telephone 762 So. Boston.
Dr. F. Matulaitis
495 Broadway, So. Boston.
Valandos:
Nuo 8-10 ir 12-1 vakare.
Nedėlioms iki 3 val. po pietų.

47 50 Szifkortes

kašuoja nuo Liepojaus arba Eydunų į Bostoną. Kam mokėt brangiau, kad galima gaut pigiau 'Keleivio' išleistuvė.

\$28.00 nuo New York iki Roterdamo.

Popiera dėl laiškų rašymo.

Popierei dėl laiškų rašymo, naujai iš-rasti 50 gatunkų su gražiais paveikini-mais, su tam pritaikantiomis dainėle-mis, su visokiais paveikslais ir su šilki-nėms kvietkoms, padabintos auksiniais literais. Vieni žodžių tokios dailios po-pieros, kokių dar ligšiol Amerikoje nebu-vo. Prekiuoja nuo 20 c. iki \$1.00 už tu-ziną. Popieros parsiduoda su konvertais Reikalaujant agen to ir duodam gerą už-darį. Kurie norėtumet pamatyti mūsų popieras, malonėkit prisiegti už 25 c. markų, tai mės prisiegsime visokių ga-tunkų probelės.

C. Intas,
P. O. box 1724, New York, N. Y.

Užsirašykite „Lietuvių Žines“.

Išsina jau 3 metai. Laikraštis plati-namss terp lietuvių meilę ir brolę. Skaitatojas košnas gausa puikių dova-nų. „Anks žyras“ ir pajieškojimą patal-pinam dykai. Tiktai 75c. ant metų už 2 metus \$1.00. Adresas toks:

„Lietuvių Žines“

Box 51, Me Coss Rocks, Pa.

Atyda!!!

Iš priežasties išvažiavimo, pasiduoda

rašoma mašinukė geriausias pasaulej

fabrikos „Remington“ vertes \$70.00, a-

tiduosiu už 25 dol.

R. Vasilauskas,

23 Salem st., Boston, Mass.

Gera proga lietuviui.

Aš užlaikau plumer shop ir Sheet Me-tal Work. Iš priežasties senumo nore-čiau gauti partnerį arba ir šiaip žmogų, kuris mylėtų tą darbą. Gali atsisaukti ir nemokantis to darbo. Norint prisidėt prie biznio reikia įnešt biski pinigų. Dė didesniu aukumo kreiptis laiškų. Adri sas toks.

A. Gecevič

9 Ames st., Montello, Mass.

Už \$1.00

gausi 10 tuzinų gra-žiausių popierių, 38 gatunkų su gražio-mis dainėlėmis ir puikiomis kvietkoms bei konvertais. Teipgi ir visokių knygų ir popierių kataliozų šiaunų už 4 c. stem-pa. Reikalauju paridavėjų ir duotu gerą pę ną.

M. ZUKAITIS,

227 E. Main st., New Britain, Conn.

PINIGUS išsiunčiamie į

Russia

Preke už

100 rub.

\$51.80.

Primame vi sokius teisš-kus ir kup-čiskus reika-lus.

RUSSIAN AMERICAN BUREAU

56 Fifth avenue, CHICAGO, ILL.

